Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26206
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Ad q̃ d̃ms. q̃ d̃i scia ido immutabilis ē. nec augi potest minu.
Ita autem aug̃ in. xv. l. de t. scia di ē ipsa sapia. ⁊ sapia ē ipsa
ēntia. siue sua di. q̃ nulla natē simplicitate mutabili. nē
aliud sapē ⁊ aliud ēē. s; q̃ ē sapē. hoc ē ⁊ ēē. ido q; nou oia ubū
q̃ nouit pat. s; ea nosse de patre ē. sic ēē. Nosse enī ⁊ ēē ibi unū
ē. ⁊ ido pat sic ēē nē a filio. ita nec nosse. Unde tāq̃ se ipsum
dicē. pat ignuit ubū s eqle p oia. Si enī sese ipsū integre pfec
teq; dixisset. si aliq̃ mus aut amplius ēēt in eo ubo q̃ in se ipso.
Hoc ē g omino ubū q̃ pat. nō m̄ pat ē. q̃ iste filius. ille pat. Secus
g̃ innuēē pat ⁊ filius. s; ille gignendo. ille nascendo. ⁊ oia q̃s in
eo scia. in eo sapia. in eo ēntia. unūqsq; eorū simul uidet
nō particulatim aut singillatim. uelut alternante spectu. hinc
illuc. ⁊ inde huc. ⁊ rursus inde. Unde in aliud atq; aliud. aut
aliq̃ uide nō possit nisi nō uidens alia. s; oma simul uidet. quo
nullu ē q̃ nō semp uideat. ⁊ sciat. Ita ita q; scia immutabilis ⁊
inuariabilis ē. nra ū scia ⁊ amissibilis ē ⁊ receptibilis. q̃ nō hoc
ē nob ēē q̃ scire. Ipm hoc sēē nra scia illi scie di. sic ⁊ nrm ubū
q̃ nascit de nra scia. dissimile ē illi ubo q̃ natū ē de pat scia.
Ex hac auctoritate clare ostīdit sciam di omino inuariabi
le ēē. sic ipsa ēntia di omino inuariabilis ē. ⁊ q̃ pat ⁊ filius cū spu s.
simul oia sciunt ⁊ uident. Sic g nō potest aug̃ i minu duuna
ēntia. ita nec duuna scia. ⁊ nō ꝯcedit posse scire q̃ nō scit.
⁊ posse nō scire q̃ scit. q̃ posset aliq̃ ēē subiectū ei scie q̃ nō ē.
⁊ posset nō ēē subiectū aliq̃ q̃ ē. sine p mutatione ipsi scie.
Hic opponit. Q ppō an ds possit nouit tpre scire t pscire aliq̃.
a q̃b d̃a ita. Si potest aliq̃ scire t pscire. q̃ nūq̃ scuit nec pscuit.
potest g ex tpe aliq̃ scire t pscire. Ad q̃ d̃ms. Potest q̃ de ds scire
t pscire oē q̃ potest facere. ⁊ potest facere q̃ nūq̃ fiet. Potest g scire t pscire
q̃ nūq̃ fiet. nec ē. nec fuit. nec illud scit t scuit. neq; pscit